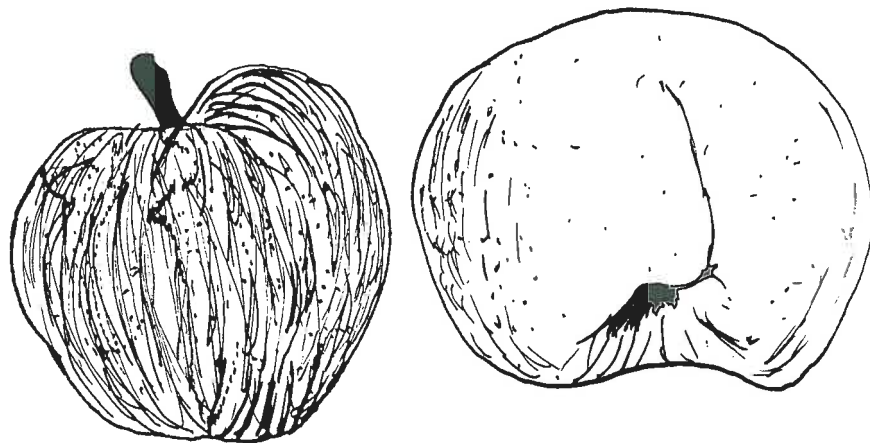
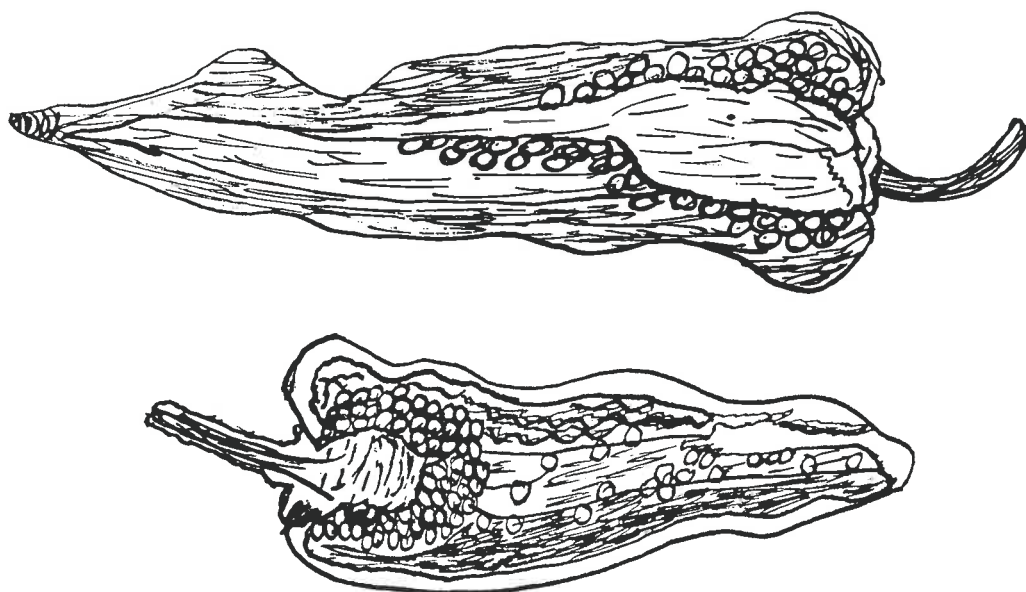

*Školní časopis z prací žáků ZŠ Vidče
listopad 1995*

Daniela Šimčíková, 5. tř., 1996, 96

Š. Jurčová, 5. tř.

O králíčkovi a balonku

Králíček dostal od maminky krásný dárek. Barevný balonek. Šel si s ním ven hrát a dovádět. Tam si s ním skákal. Tu skočil na ježka. Leknutím balonek pustil, a protože ho nožička bolela, tak honem běžel domů. Balonek zatím stoupal vzhůru ke sluníčku.

O. Heryán, 3. tř.

Venku

Podzimní déšť padá
i na moje záda.
Sype listí, sype,
mráz mě všude štípe.

M. Chumchalová, 6. tř.

L. Švejda, 1. tř.

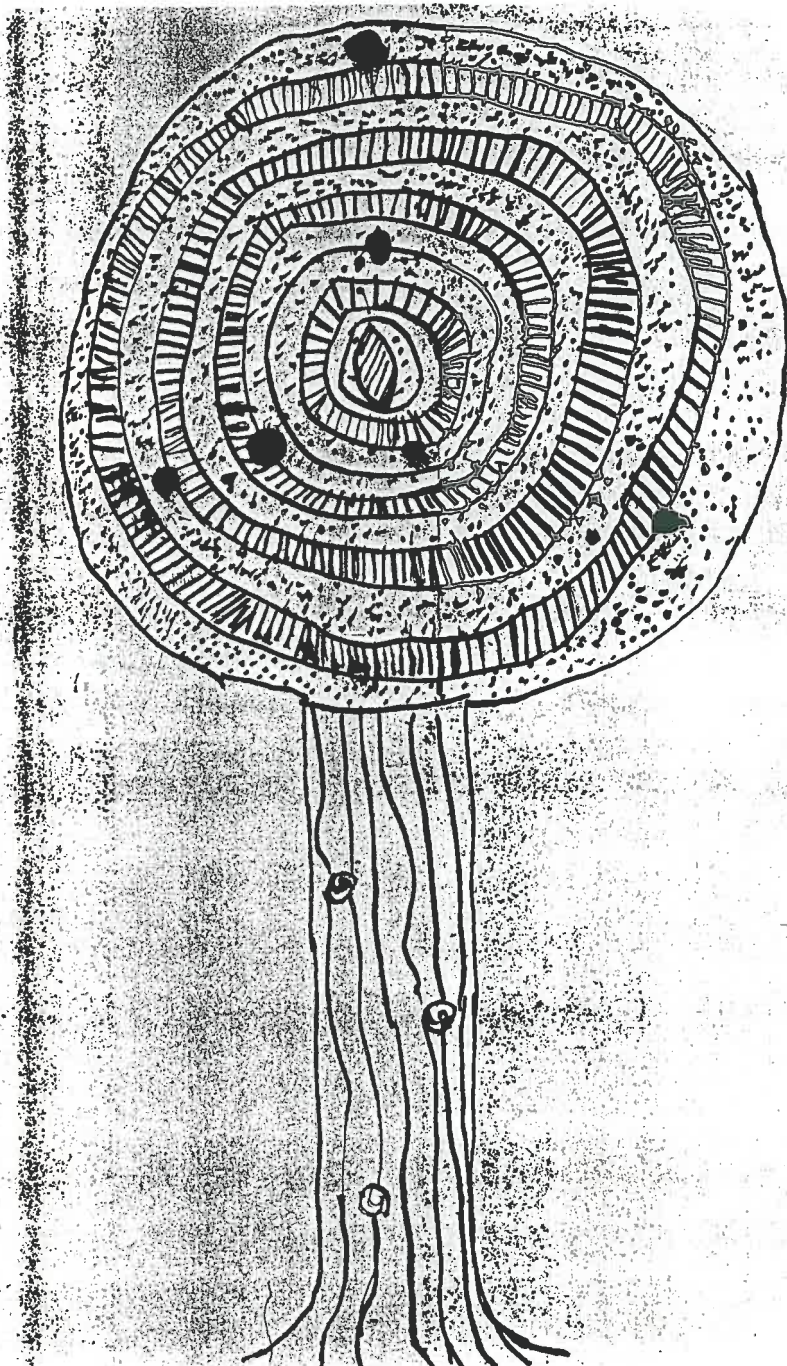
J. Herma, 1. tř.

Strom

Každý den, při pohledu z okna mého pokojíku, vidám krásný strom. Je to asi dvacetimetrová, dost stará, ale přesto krásně urostlá a a rozvětvená borovice. Co si pamatuji, stála tam vždycky. Sednu si pod ní, když v létě chodíváme s rodinou na procházku. Z vrcholku stráně, na které leží, se díváme na celičku Střítež. Na podzim pod ní sbíráme šišky, které potom nabarvíme stříbrně a slouží nám jako ozdoba na vánoční stůl. V zimě od ní jezdíme na saních ze stráně dolů, ale se značnými obavami, ať nenarazíme do ostnatých drátů, které slouží k tomu, aby se krávy ze stráně nedostaly pryč, protože v létě slouží stráně jako pastvina.

Nedávno lesní správa kácela část lesa a já se každý den díval z okna, jestli borovici neshodili. Naštěstí se tak nestalo a já jsem rád, že stojí dále.

V. Urban, 5. tř.

I. Fojtíková, 6. tř.

Otázka

Jedna malá kočka
zavřela svá očka.
Jak zavřela očka,
spadla na ni vložka.
Probudí se kočka?

Byl jeden mrak,
přepadl ho drak.
"Vzdej se!" křičí drak.
"Nikdy!" piští mrak.
Poslechl ho mrak?
Zvítězí náš drak?

L. HutYROVÁ, 5.tř.

Babí léto

Babí léto,
babí léto,
pavučina tenoučká,
zahlédla jsem pavoučka.
Soukal svoji nit,
bude se mu snít !

Ze stromů padá listí tisíce,
/červené, oranžové, hnědé /
ale zlatých nejvíce.

D. Šimčíková, 5.tř.

Šnek

Haló, šnečku,
haló, šnečku,
co to neseš na zadečku?
Coby? Svoji ulitu,
v kapse mám klíč od bytu.

T. Cáb, 6. tř.

Rým

Vymyslel jsem rým,
který zněl jak šprým.
A ten rým - rýmeček
měl na ústech drobeček.
Drobek byl moc malý,
proto mu tak říkávali:
drobečku, drobečku,
ty náš malý chlapečku.

V. Urban, 5.tř.

Zima

Venku zima velká je,
tvoří se tam závěje.
Nás nepřejde smích,
máme přece kožich!
Kožich bude hřátí,
my se budem smátí.

B. Nejezchlebová, 6.tř.

Kopretina

Kytičko, kytičko,
jsi krásná jak sluníčko.
Když se na nás usmíváš,
krásu lidem rozdáváš.
Brzy bude velký mráz,
kytičko, na spaní čas !

I. Mikulenková, 4. tř.

Sám doma

Onemocněl jsem a musel jsem zůstat sám doma. Rodiče odjeli k babičce a měli se vrátit až druhý den.

Byl jsem zcela sám, a tak jsem se díval na horor. Děj byl strašidelný a právě měli zločinci krtci zavraždit myší rodinu, když tu vypnuli elektrický proud. Já se opatrně doplazil k posteli a vlezl jsem si pod peřinu. Ticho nebylo, stále jsem něco slyšel. Nejdříve jsem si myslel, že mám halucinace, ale po malé chvíli jsem to zaslechl zase. Začínal jsem rozeznávat hlasy. Šnilý pomeranč si povídal s banánem: "Ty se máš, banáne, já jsem celý plesnivý a moje žebra jsou na půlky." "Ach, ty nemáš co mluvit, pomeranči, já jsem napůl ukouslý a napůl zmrzlý." Do řeči jim skočil bezhlavý zajíc, jehož hlava ležící v krabici povídá: "Jestli se ten kluk do dvou dnů nezlepší, tak mu vyhlásíme válku." Já už jsem to nemohl poslouchat a raději jsem zalezl pod peřinu a usnul.

Na druhý den jsem dal vše do pořádku. I maminka se tomu po návratu domů divila.

J. Mikunda, 6. tř.

Noční zážitek

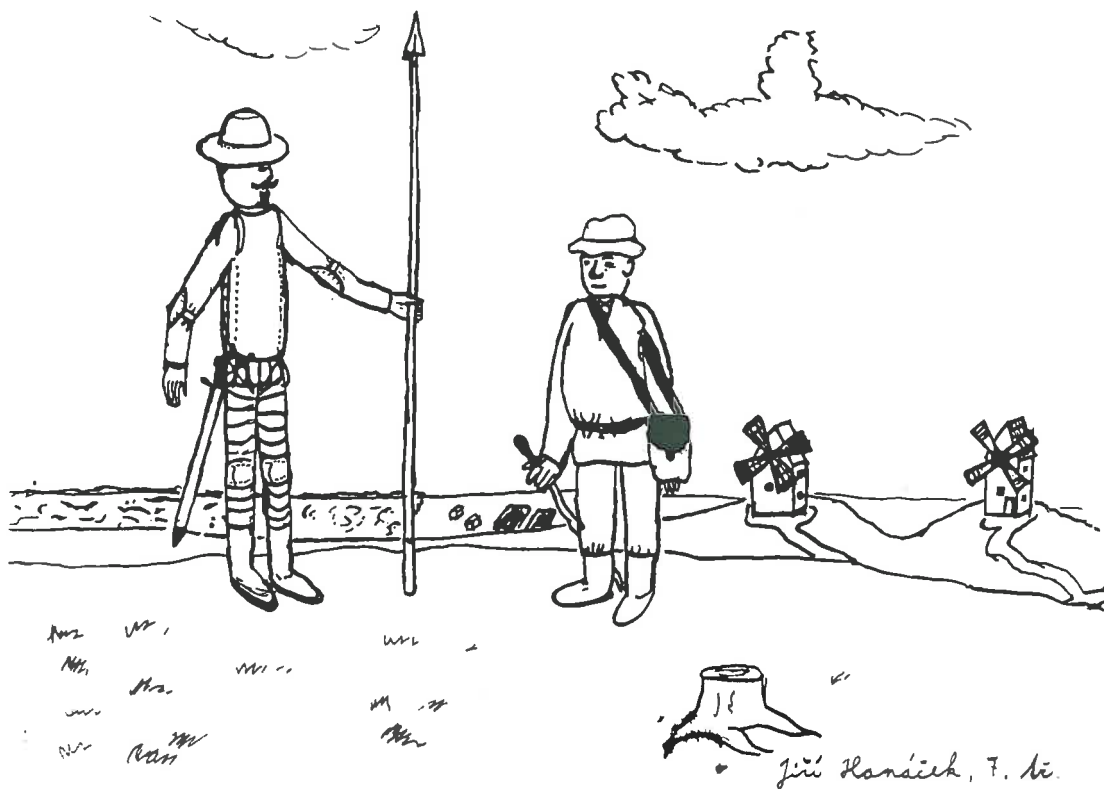
Umyl jsem si zuby a řekl mamince a tatínkovi: "Dobrou noc!" Pak jsem si šel lehnout. Převaloval jsem se a dlouho jsem nemohl usnout. Když kostelní hodiny odbily půlnoc, otevřela se skříňka s auty. Všechna auta na setrvačnick vyjela. Na mé stavbě z kostek se rozsvítila světla. U staré brány zastavil černý mercedes. Vysedli z něj dva muži a odemkli bránu. Vjeli dovnitř. Po chvíli přijela ávie. U staré trati se objevilo světlo a stará lokomotiva táhnoucí dva vagony vyjela. Zatímco lokomotiva přijížděla, ozval se za rohem hukot policejních aut. Brzy nato se vyřítilo šest policejních formanů a dvě ávie. Jaká škoda, že jsem usnul a neviděl policisty v akci.

Ráno, když jsem se vzbudil, stála všechna auta na svém místě.

P. Zetek, 6. tř.

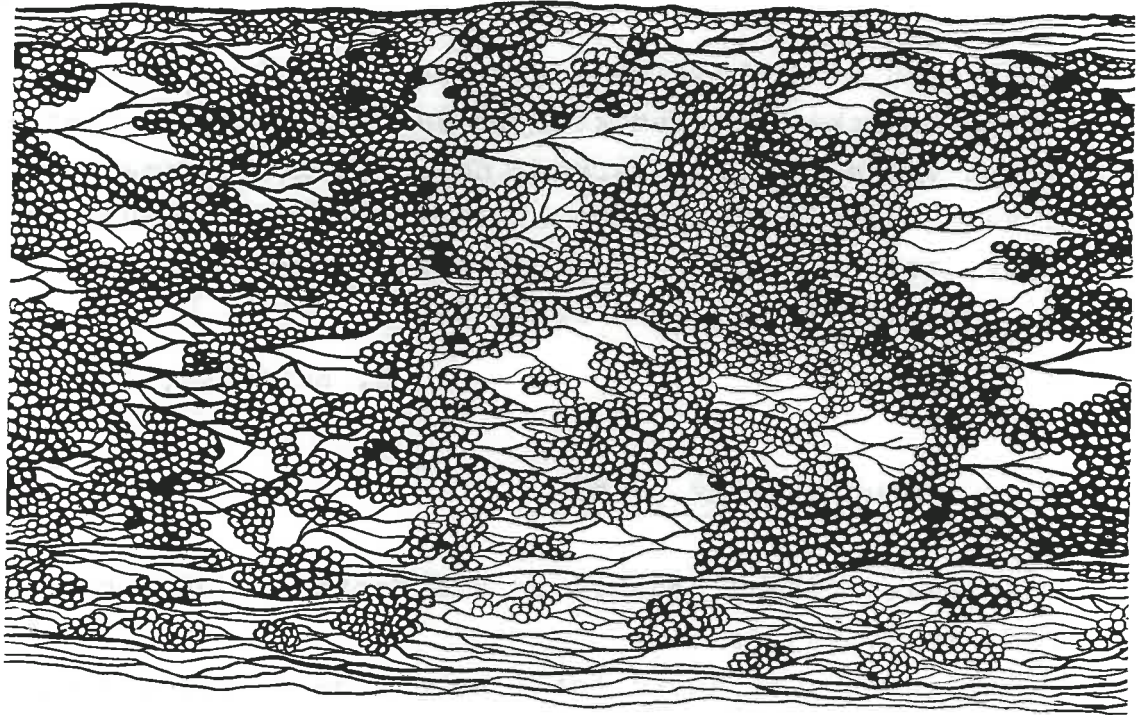
T. Mičkal, 7. tř.

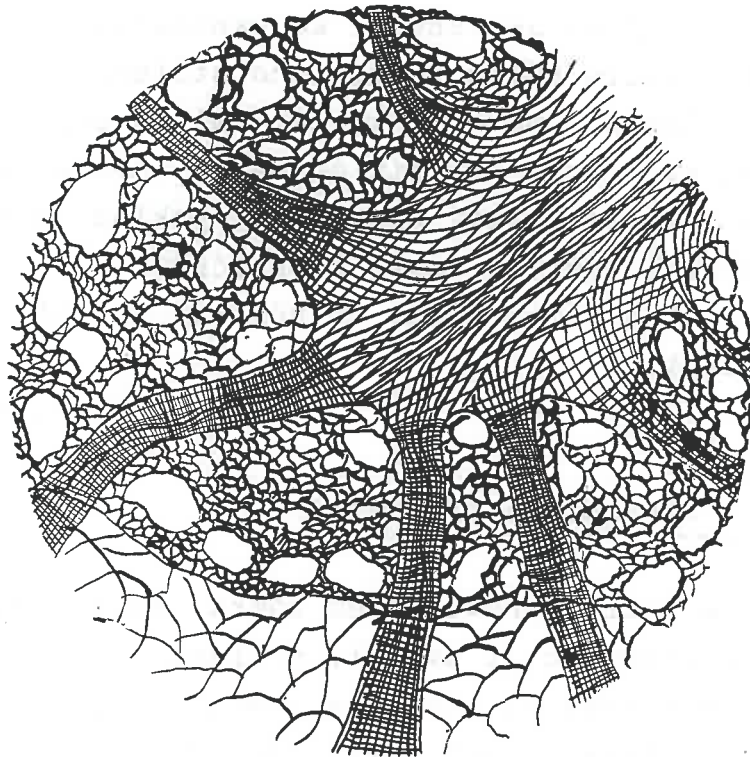
Jiří Hanáček, 7. tř.

Ilustrace k ukázce Potyčka s větrnými mlýny
 / M. de Cervantes: Příběhy dona Quijota /

1/

2/

1/H.Kramolišová, 8.tř.

2/V. Fusková, 8.tř.

Pod mikroskopem

Drak

Na obrázku si prohlížíme draka. Je učesaný na pěšinku. Kulí na nás své velikánské oči, nad kterými se klene černé a husté obočí. Mezi očima vyrůstá velký, červený nos. Pod ním vidíme černý knír. Usmívá se od jednoho červeného líčka k druhému. Ukazuje své krásné bílé zuby, mezi kterými je i jeden zlatý. Eradu zakrývají vousy. Pestrý ocas udržuje při letu rovnováhu.

H. Neřádová, 4. tř.

Neuvěřitelný příběh

Zajímavé příběhy nezažil ve své fantazii jenom baron Prášil, ale někdy se stávají i nám.

I já jsem kdysi dávno letěl k babičce do Frenštátu. V Rožnově se náhle otevřely dveře a já jsem letěl dál přímo do oblak. Jako lehounký motýlek jsem se vznášel ke skanzenu, kde po mně jedna nevrlá kobyla hodila kámen ze zlatého stříbra, který byl ohromný. Ten kámen o průměru 2 mm × 360 km měl velkou cenu. Tak jsem si kámen vzal a chystal se s ním jít do banky. Kámen se ale nevešel do dveří, a tak jsem ten zlatý a stříbrný poklad nechal ležet na náměstí a pokračoval pěšky v cestě k babičce.

A jestli ten kámen někdo na náměstí nevzal, leží tam dodnes. Běžte se podívat.

V. Urban, 5. tř.

O mravenci a princezně

Mravenec lezl v trávě kolem zámku. Na zahradě si hrála krásná princezna. Mravenec ji uviděl, prolezl dírou v plotě a polechtal ji na noze. Princezna se shýbla a povídá: " Jak se jmenuješ ? " " Já se jmenuji Mraveneček Malý." Mravenec vylezl na studni, která byla uprostřed zahrady. Princezna mu navrhla: " Pojď si hrát s míčem." Mravenec souhlasil. Princezna hodila míč. Mravenec se snažil míč chytit, ale jeho malé končetiny na to nestačily. Připlácl se na míč. Princezna začala plakat. Mravenec se mezitím probral a stípl ji do palce. Princeznička se rozzářila a byla ráda, že je naživu.

L. Mikulenková, 5. tř.

Zabijačka

Zabijačka už se chystá,
řezník Kulda už si píská.
Brousí nože na prasátko,
které tu už bude krátko.

Dělali jsme zabijačku,
vařili jsme prdelačku.
Ale prase né, né, né,
já nechci být vařené.

H. Vaculínová, 6.tř.

Podřeže ho ve chlívku,
máme z něho polívku
a pak ještě jitrnice,
pochutnáme si velice.

J. Jurča, 6.tř.

Písmena

C je půlka měsíce,
co se zubí velice.

P je psiček, taky pes,
co do boudy vlez!

T je jako sloup,
co v něm vede proud.

T. Cáb, 6.tř.

M. Indráková, 1. tř.

Hra na strašidla

Bydleli jsme vedle sousedky, která nás nesnášela, protože jsme jí dělali naschvály. Sousedka se rozzlobila a oznámila to našim rodičům. Dostali jsme výprask.

Mysleli jsme na pomstu. Napadlo nás, že sousedku postrašíme. Hbitě jsme se pustili do práce. Do vydlabané dýně jsme udělali otvory na oči, hrozitánská ústa a dovnitř jsme vložili zapálenou svíčku. Přes sebe jsme si přehodili bílé prostěradlo a čekali na večer.

Celí netrpěliví, ukrytí v křoví jsme vyhlíželi sousedku. Ko- nečně jsme se dočkali. Vracela se z odpolední směny. Houkli jsme na ni tak, že nejprve zůstala stát jako zkamenělá, ale v zápětí vyra- zila tak rychle, že by určitě vytvořila nový světový rekord v běhu. Začali jsme se smát, až jsme se popadali za břicha. Netušili jsme ovšem, že nás smích prozradí.

Na druhý den jsme zaslechli za dveřmi: "Veď som z toho mohla mať smrť !" Sousedka žalovala rodičům. Dostali jsme takový výprask, že jsme si týden na židli nesedli. Přesto na tuhle historku velmi rádi vzpomínáme.

T. Cáb, 6.tř.

Noty

Malá šestnáctinka
ve dne spinká.
Je to malé miminko,
podívej se, maminko .

Osminka je trochu větší,
spí v půlové mezeře.
Nota celá je největší,
spí na celé mezeře.

H. Neřádová, 4. tř.

Andulky

Andulky se rády baví,
jsou to ptáčci povídaví,
jsou to ptáčci zpěvaví,
zpěv je dobrý pro zdraví.

M. Mičkařová, 7. tř.

Růžička

Červená růžička,
milá tetička,
pěkně se dívá
a hezky zpívá.

H. Kramolišová, 4.tř.

Rozpočítadlo

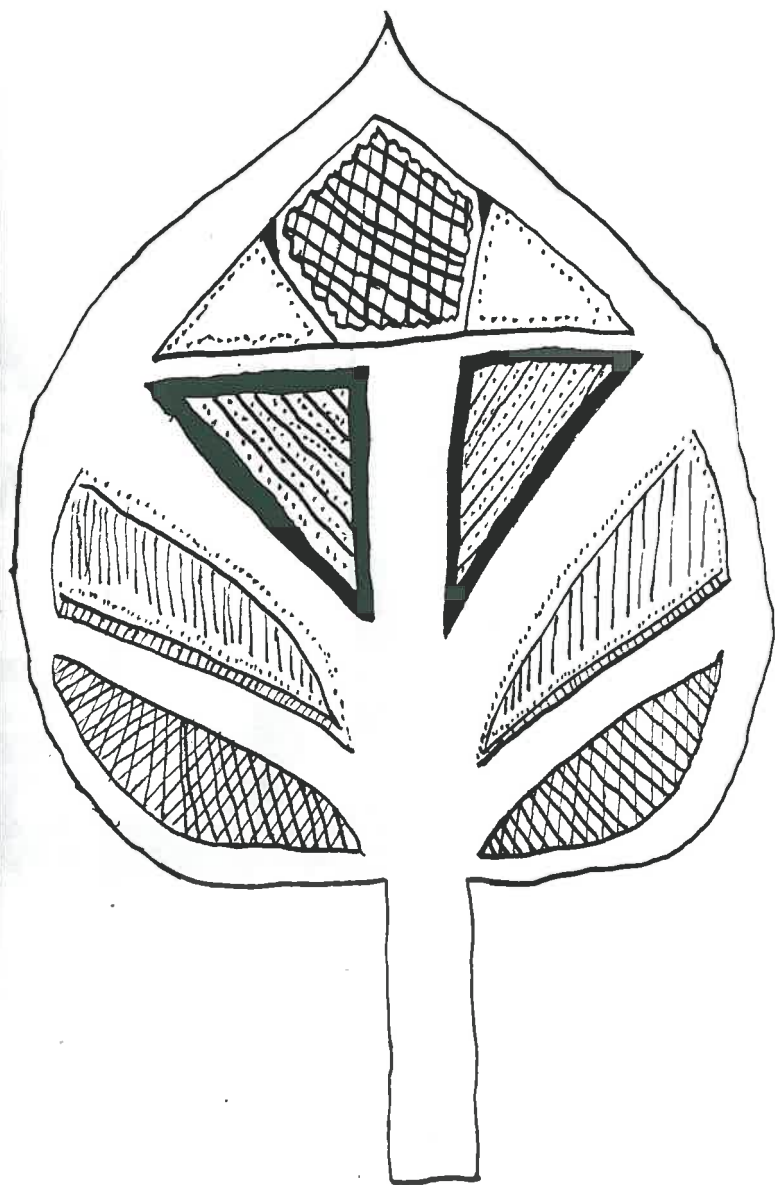
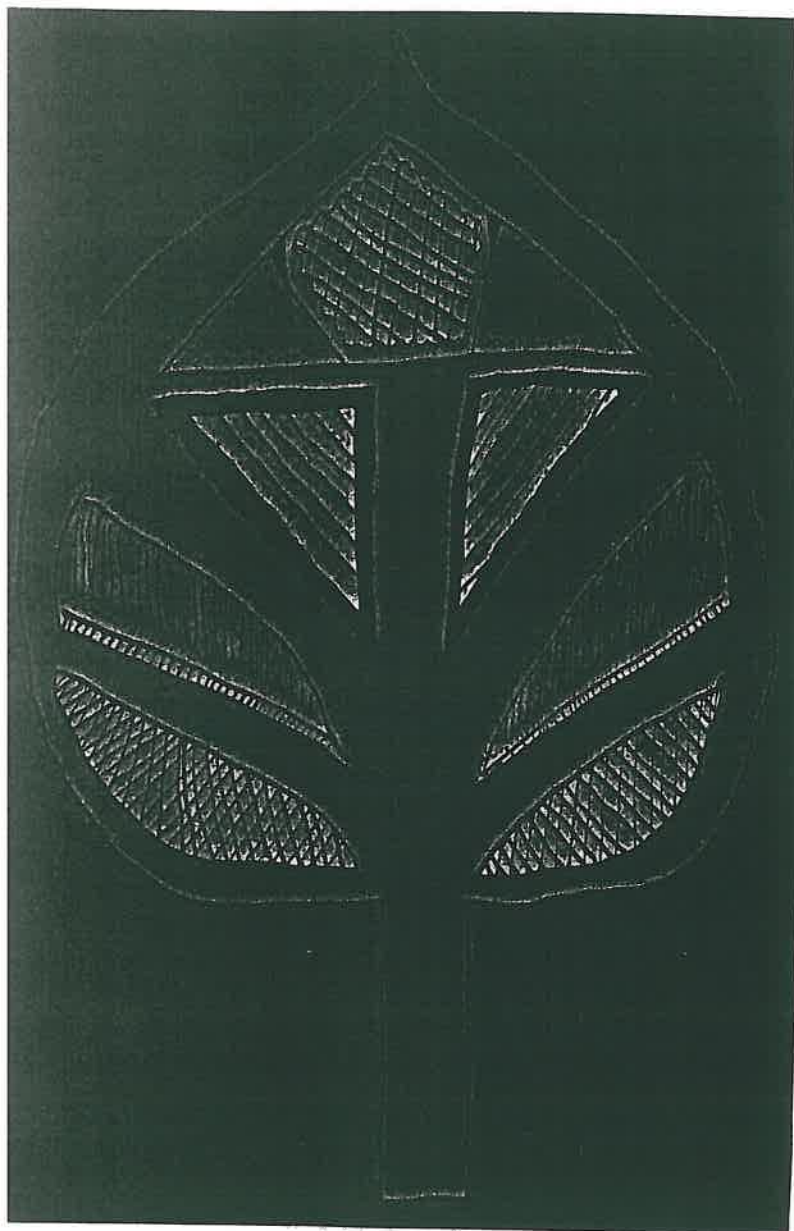
Afrikán, velký pán,
má rád marcipán !
Kvete celý den,
Ty jdi z kola ven !

L. Holišová, 4. tř.

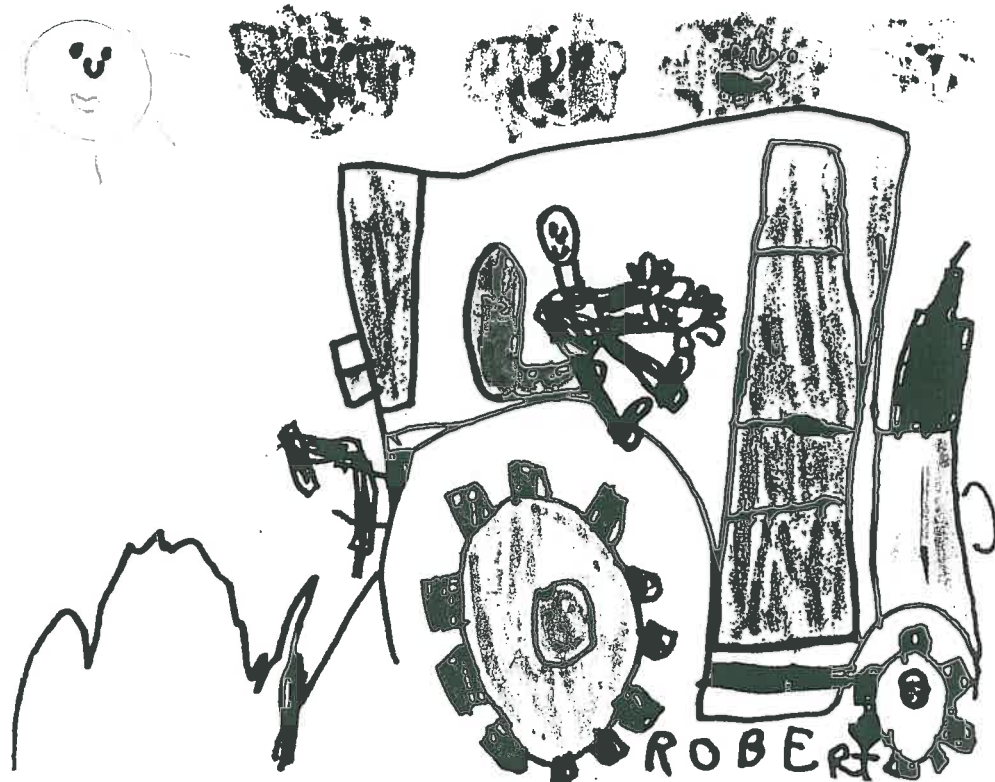
O neposlušné rybce

V dalekém moři žila se svými kamarády rybka. Když nastávala zima, všechny rybky odplouvaly do teplejší vody, aby nemrzly. Jen naše rybka nechtěla odplout se svými kamarády. Všem vysvětlovala, že nechce a že se jí tu líbí. Její známí a přátelé odpluli a rybce bylo zima a smutno. Když ji chytil rybář, rybka mu povídala: "Rybáři, pusť mne !" Rybář se slitoval a vhodil ji zpátky do moře. Rybka plula a plula, až dostihla své kamarády a řekla jim: " Už nikdy nezůstanu samotná v moři a popluji s vámi." Od té doby už plula s kamarády a neopustila je.

J. Koleček, 5. tř.

D. Knéblová, 6. tř.

R. Pečiva, 1. tř.

H. Hromadová, 1. tř.

Vtipy

Dvě sušenky si vykračují po cestě. Přijíždí auto a jedním kolem jednu z nich zajelo. Druhá volá: "Nedrob a pohni kostrou!"

Dva brambory se kutálejí ke schodům. První volá: "Pozor, schody dydy dydy dydy dydy...." "Kde de de de de de...."

J. Mikulenka, 5. tr.

Hádky

Bílá slečna slečinka,
malá bílá tyčinka.
Háčky, tečky, otazník,
písmena jak bílý psík.

Chodí, chodí po hradu,
má vždy dobrou náladu.
Šaty bílé jako sníh,
klobouk, závoj, samý smích.
Pro zábavu naši
někdy taky straší.

D. Knéblová,
D. Holišová, 6.tř.

Velká tlustá krabice,
plní naše palice.
Plná černých kliků, háků,
plná písmen z červeného máku.
Děti si ji prohlížejí,
obrázkům se často smějí.

I. Fojtíková,
V. Vaculínová, 6. tř.

Chodí, chodí po vesnici,
nechce se mu spát,
podívá se na hodinky,
zatroubí si rád.

L. Hutýrová, 5. tr.

/ křída, knížka, bílá paní, pomocny /

Rozpočítadla

Tančí víla v dešti,
vodník po ní vřeští:
"Pojď sem, vílo, pojď,
budeš moje choť."
Nechoď, vílo, tam,
vodník bude tvůj pán.
Jestliže tam půjdeš,
jeho choť pak budeš.
Ty, ty, ty,
budeš zato platiti.

M. Chumchalová,
I. Mičkalová, 6. tř.

En ten tiky, pero ven,
vyletělo komínem.
Vyletělo k měsíci,
zapomnělo čepici.
Vrátilo se pro ni,
teď ho děti honí.
En ten ten,
ten musí jít ven.

J. Mikunda,
P. Zetek,
J. Jurča, 6.tř.

Pejsek, pejsek ušatý
uši má až na paty.

Paty bolí velice,
už jsme možná v Africe.

Jdeme rychle ven,
zůstane tu ten.

B. Nejezchlebová, 6. tř.

Žákovské perličky

- na severním pólu je hrozné vedro, až je tam zima
- žáci upozornili pana učitele, že si sedí na brýlích
"No, vidíš to," odpověděl.
- mezi plody suché patří taky mařka
- latinský název Čech vznikl od Bohemia sektu
- molekula plyné látky letí volně vzduchem, dokud nenarazí do stěny
- rovník vede od pólu k pólu
- nejdříve ukousnu závin a zapiju ho hrnkem
- smetana je vždy na dně mléka
- housenka je masožravý tvor
- Mikuláš Kopernik vynalezl sluneční soustavu
- sadíme-li česnek, dáváme tři až čtyři sazenice do jedné jamky
- Kyška jsou dvojčata se Smetanou Bedřichem
- Vidče má tři konce: horní, dolní a prostřední
- samečky psů homily vlka

Skrývačky

/ zvířata /

Máslo namazal na chleba bratr.

Jiřík oslavoval své narozeniny s kamarády.

Petřík o něho pečoval každý den.

Na ledové kry sami vylezli, a tak se zachránili.

Náš papoušek Ara kloval do semínek.

Mléko za dvanáct korun je drahé.

Netušili jsme, že to bílé na poli je len.

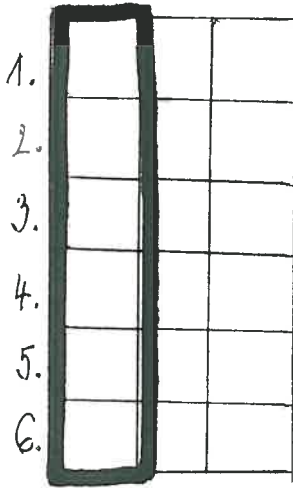
Na tabuli bylo napsáno: My šijeme nejkvalitnější pánské obleky.

D. Vičan a P. Hasalík, 7. tř.

/ slon, kos, koně, krysa, rak, koza, jelen, myš /

Doplňovačky

Hustý porost

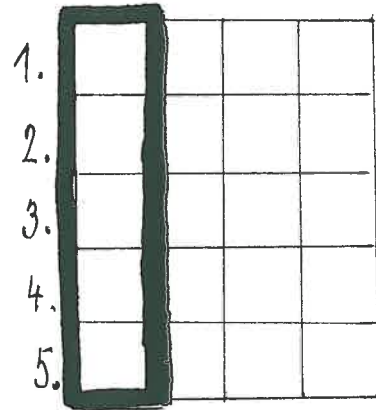
1. 100-65-25-5
2. živočich, který chodí pozpátku
3. spojka souřadic
4. mnoho stromů
5. pořad, který uvádí Tereza Pergnerová
6. severské parohaté zvíře

I. Fojtíková, 6.tř.

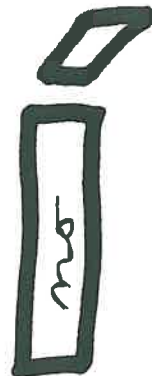
Český spisovatel

1. kus celku
2. dopravní prostředek
3. zvíře s křídly
4. příběh lvice E...
5. domácí zvíře

L. Fusková, 7. tř.

Co je to ??

S. Beranová, 7.tř.

